

EL TRIBUNAL SUPREM “HA FALLAT”

Ara que hem de fer?

Per alguns Santboians, els qui creiem amb l'associacionisme i el teixit social, hem perdut definitivament l'Ateneu i l'eina més important que tenia el poble, per això, per fer poble. Per altres, els que creuen amb el liberalisme, ha guanyat el mes fort i s'ha acabat l'història. I per la majoria de la gent, els qui creuen que aquests equipaments socials han d'estar en mans de l'administració, tan els fa, perquè l'ajuntament, si vol (pagant el que faci falta) ja ho recuperarà i ho deixarà millor del que estava.

Si l'Ajuntament ho vol recuperar l'espai amb els diners de tots els Santboians, o a canvi de perdre patrimoni, potser físicament quedarà molt millor del que estava, sobretot millor que com estava aquets últims anys. El que passa és que alguns (potser pocs) deixaran de sentir-s'hi identificats i motivats, com pot passar amb aquesta nova generació “d'ocupes” que per ells, com els qui van fundar l'Ateneu, les pedres no són importants, el que compta és la motivació, els sentiments i l'autogestió. Aquets joves d'avui, que es revelen contra la cultura prefabricada de les administracions i de les empreses amb afany de lucre, necessiten espais com l'Ateneu per poder desenvolupar les seves iniciatives i un tipus de cultura feta per ells mateixos, que no sigui tutelada per ningú.

Els anys no perdonen i tots els qui hem viscut l'època d'or de l'Ateneu ja ens hem fet vells, de cos i d'esperit. Però les noves generacions, que tenen l'esperit que a nosaltres ja ens falta, ara es troben que, per ells mateixos, no poden construir nous espais com l'Ateneu, doncs avui ningú dona terrenys a preu de saldo i els costos de les edificacions no són assequibles ni tan sols amb el doble de l'esforç que hi van avocar els seus fundadors. Es nous rics d'ara no són tan generosos, doncs es queden amb els terrenys que altres van donar, per especular amb ells, encara que només els serveixi per demostrar que són els més rics del cementiri. Per un altra costat, aquests joves amb empena, que segurament haurien pogut salvar l'Ateneu si els vells d'esperit haguéssim tingut la suficient vista de futur per incorporar-los a les entitats, ara es troben que no tenen res perquè una colla de desaprensius i d'irresponsables (entre els que m'hi compto) no hem sabut conservar aquest patrimoni que tan generosament ens van deixar.

Moltes vegades les juntes directives d'aquest tipus d'entitats s'enquisten i no fan ni deixen fer, fins que acaben morint. També moltes vegades l'administració ajuda a afeblir, a les entitats sense afany de lucre, amb la seva política de voler suplir el que aquestes havien fer tota la vida. De qui es la culpa? De les juntes per enquistar-se pensant que ningú ho farà millor que ells? De la massa social per no reunir suficient força per fer-los fora? De la gent del poble, que critica la gestió, però que no s'ha involucrat a formar-ne part per enfortir la massa social? Només se que “Entre todos la mataron y ella sola se murió” i que, els qui estiguin lliures de culpa, que comencin a tirar pedres.

l'Ateneu a mort! Visca l'especulació! El que passa és que a dintre hi ha molts joves que tenen moltes ganes de treballar, de ressuscitar-lo i de viure'l. Ara que hem de fer?

Francesc Rovira.